

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

ιβ' 1 - 18

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστί, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστί γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤΑ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, Κεφάλαιον 12: 1-18

Κεφ. 12: 1-8, Το ἀλείμμα των ποδιῶν του Ἰησοῦ με πολῦτιμο μύρο

Ο Ἰησοῦς, λοιπόν, ἔξι μέρες πρὶν ἀπὸ το Πάσχα ἦρθε στη Βηθανία, ὅπου βρισκόταν ὁ Λάζαρος που εἶχε πεθάνει καὶ τον εἶχε ἀναστήσει ἀπὸ τους νεκρούς. Του παρέθεσαν, λοιπόν, δεῖπνο ἐκεῖ καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ἐνῶ ὁ Λάζαρος ἦταν ἓνας ἀπο αὐτούς που παρακάθονταν στο τραπέζι μαζί με τον Ἰησοῦ. Τότε ἡ Μαρία πήρε ἓνα δοχεῖο που περιείχε τριακόσια εἴκοσι ἐφτά γραμμάρια πολῦτιμο μύρο ἀπὸ γνήσιο ναρδόσταγμα καὶ ἀλείψε τα πόδια του Ἰησοῦ. Κατόπιν σκούπισε με τα μαλλιά της τα πόδια του καὶ ὅλο το σπίτι γέμισε ἀπὸ τὴν ευωδιά του μύρου. Λέει τότε ἓνας ἀπὸ τους μαθητές, ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ γιος του Σίμωνα, αὐτός που ἐπρόκειτο νὰ τον προδώσει. Γιατί τάχα νὰ μὴν πουληθεῖ τὸ μύρο αὐτό γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ νὰ μὴ δοθεῖ στους φτωχοὺς; Αὐτὸ ὅμως τὸ εἶπε, ὅχι γιατί τον ἐνόιαζε γιὰ τους φτωχοὺς, μα γιατί ἦταν κλέφτης καὶ γιατί κρατοῦσε τὸ ταμεῖο καὶ ἐκλεβε τα χρήματα που ἐβάζαν σὲ αὐτό. Του εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς: Ἀφῆσέ την. Τὸ ἔχει φυλάξει αὐτὸ γιὰ τὴν ἡμέρα του ἐνταφιασμοῦ μου. Κι ὅσο γιὰ τους φτωχοὺς, αὐτοὺς θα τους ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐμένα δε θα με ἔχετε πάντοτε.

Κεφ. 12: 9-11, Σχέδια γιὰ δολοφονία του Λαζάρου

Στο μεταξύ, μεγάλος ἀριθμὸς Ἰουδαίων ἐμάθαν ὅτι βρίσκεται ἐκεῖ καὶ ἦρθαν, ὅχι μόνο γιὰ τον Ἰησοῦ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δουν καὶ τὸ Λάζαρο, τον ὁποῖο ἀνέστησε ἀπὸ τους νεκρούς. Ἔτσι, οἱ ἀρχιερεῖς πήραν τὴν ἀπόφαση νὰ σκοτώσουν καὶ τὸ Λάζαρο, γιατί πολλοὶ ἀπὸ τους Ἰουδαίους πήγαιναν γιὰ αὐτόν καὶ πίστευαν στον Ἰησοῦ.

Κεφ. 12: 12-18, Ἡ εἰσόδος του Ἰησοῦ στα Ἱεροσόλυμα

Τὴν ἐπόμενη μέρα, ἓνα μεγάλο πλήθος που εἶχε ἐρθεῖ στη γιορτή, σὰν ἀκουσε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται στα Ἱεροσόλυμα, πήρε φοινικόκλαδα καὶ βγήκε νὰ τον προῦπαντήσει κραυγάζοντας: Δοξολογεῖστε: Εὐλογημένος αὐτός που ἔρχεται στο ὄνομα του Κυρίου, ὁ βασιλιάς του Ἰσραὴλ! Κι ὁ Ἰησοῦς, ἀφού βρήκε ἓνα γαῖδουράκι, κάθισε πάνω σὲ αὐτό, ὅπως λέει ἡ Γραφή: Μὴ φοβάσαι θυγατέρα μου Σιών! Δες! Ἐρχεται ὁ βασιλιάς σου καθισμένος πάνω σὲ γαῖδουράκι! Αὐτά, βέβαια, δὲν τα κατάλαβαν στὴν ἀρχὴ οἱ μαθητές του, ἀλλὰ ὅταν δοξάστηκε με τὴν ἀνάληψή του ὁ Ἰησοῦς, τότε ἀναθυμήθηκαν ὅτι αὐτά εἶχαν γραφεῖ γιὰ αὐτόν καὶ αὐτά ἀκριβῶς του ἔκαναν. Τὸ πλήθος, λοιπόν, που ἦταν μαζί του ὅταν φώναξε τὸ Λάζαρο ἀπὸ τον τάφο καὶ τον ἀνέστησε, βεβαίως, σὰν αὐτόπτες μάρτυρες, τὸ γεγονός αὐτό. Γιὰ αὐτό καὶ τον υποδέχτηκε τὸ πλήθος, γιατί ἀκουσαν ὅτι αὐτός εἶχε κάνει τὸ θαῦμα αὐτό.